

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

Hodnocení diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Karolína Holánková

datum narození: 14. 5. 1993

akademický rok / semestr: 2019/2020 / 10. semestr

obor: architektura a urbanismus

ústav: 15127

vedoucí diplomové práce: doc. Ing. arch. Miroslav Cikán

téma diplomové práce: Ven z města!

viz přihláška na DP

Karolína u mne absolvovala několik semestrů, vždy s dobrým výsledkem a netradičním řešením. Jejím cílem bylo v diplomní práci zpracovat blízké a smysluplné téma.

Vybrala si ve své podstatě téma marného plynutí času umístěného do uvolněného prostoru v Pražany velmi opomíjeném mezikruží na cestě z Prahy do jižních Čech, do Brdských lesů.

Práci předcházela úvaha o obnově a znovunalezení místa, kde byl čas na dlouhou dobu utracen zmarem území, které se stalo od 20. let 20. století na dlouhou dobu strategickým vojenským újezdem.

Motivem by mohlo být hledání ztraceného času“ Marcela Prousta, když prostor újezdu je plný ztracených příběhů, které se zjevují a odploouvají v odlesku stop místa, tak zjizveného dopady munice, ohazované do krajiny k procvičování vlastní síly marnosti, navíc pokrytého vřesovišti, které lze udržet jen občasným průjezdem tanku. Jakoby se i zmar stal neudržitelný, pro svoji autenticitu nespoutané síly divokosti. Ale je to ještě autenticita?

Aby bylo možné ztracený čas nalézt ve smyslu - smysluplně si pamatovat zážitky z místa, je nutné situaci strukturovat a dát jí nový smysl k staronovému zapamatování ne objektů, ale situací prožitého, co v místě člověk hledá a jaký je smysl hledání místa, reset myslí v zapomnění na čas práce a jeho vytěsnění v smysluplné rekreaci v přírodě, důsledně neutralizující mysl.

Co je základním aspektem alpské turistiky, je smazání sociálních rozdílů mezi návštěvníky hor. Jde o pro všechny dostupné prostředí, v kterém se od nadmořské výšky 1500 m maže sociální status a kde se každý stává putujícím tulákem jemu nadřazenou přírodou, kde káže etika vznešeného horského prostředí nebo divočiny k tichosti a pokoře. Nehraje zde roli bohatství, protože je nelze zbytečně vláčet sebou, ale vůle dojít a pobýt, rovnost před přírodou.

Proto tuto práci vítám, jako určitý manuál, který by mohl mezi velebnou pustinu nevysoké brdské pahorkatiny vnést příležitost sdílení podobného prostředí a jeho nabízené pro nás blízké skautské etiky.

Aby bylo možné se v celku práce lépe zorientovat, bylo by vhodné posílit zřetelnost struktury předkládané dokumentace. Zřejmě je zde typologie, jak na straně příjemců – adresátů, tak typologie s historickou analýzou objektů, které se v lokalitě dříve i v současnosti nacházejí. Typologie kontextu je doplněna o nové ze zahraničních referencí, jako je například typ finského srubu Lava , který je příkladem skvěle organizovaného systému zajištění turistických míst ve finské divočině. Dalším referenčním typem je srub bez služeb, předpokládám na klíč, známý z Alp, spravovaný obvykle správci z místních horských bud. Nakonec je představena jednoduchá horská bouda, která obvykle má několik kategorií nabídek komfortu.

Typy jsou dobře vybrané a rozpracované do několika příkladů včetně jejich lokace do míst a sítě turistických cest. Uvedené příklady navržených typů hodnotím kladně jako promyšlené bez zbytečného designu, u některých bych polevil v komfortu a rozlehlosti. Střední typy by bylo vhodné doplnit o ekonomicko-ekologickou strategií dostupnosti nebo nedostupnosti energie, vody, hygieny, bezpečnosti, antivandalství, ubral bych na utrhnutelném detailu a více tesal. Jako zásadní považuji nutnost nedostupnosti autem a ztížení obecné dostupnosti a prostupnosti územím. Co předpokládám v uvedené lokalitě a zřejmě bude nutné i v jiných oblastech typu CHKO, je regulace vstupu a dostupnosti ubytovacích příležitostí, jako je to běžné v US a kanadských NP. Udržitelnost vzácné pustiny je klíčová.

Práci z těchto hledisek hodnotím kladně, i když může nastávat chvění, zda podobná práce může být předmětem DP, která má prokazovat schopnost studenta obstát v praxi jako ing. arch. Domnívám se, že právě umět analyticky a kriticky myslet a zabývat se strategií a modely prostředí je v současnosti nosným tématem a bude vhodné uvažovat o architektuře ne jako objektové a vyvzpírané archi-tektonice, ale prostředí – eko. oikos jehož jsme tiše v čase plynoucí zapojenou součástí.

Doporučuji komisi, aby práci přijala k obhajobě, a navrhuji známku: B

Datum a podpis vedoucího DP

V Praze dne 20.6.2020

doc.

